

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)

den 11 juni 2015*

”Begäran om förhandsavgörande — Jordbruk — Gemensam organisation av marknaden — Socker — Ersättning för lagringskostnader — Förordning (EEG) nr 1998/78 — Artikel 14.3 — Förordning (EEG) nr 2670/81 — Artikel 2.2 — Utbyte av C-socker avsett för export — Villkor — Faktiskt utbyte av C-socker mot ersättningssocker — Utbyte kan bara ske mot socker som har framställts av en annan tillverkare inom samma medlemsstat — Giltighet i förhållande till artiklarna 34 FEUF och 35 FEUF”

I mål C-51/14,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Tyskland) genom beslut av den 17 januari 2014, som inkom till domstolen den 4 februari 2014, i målet

Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG

mot

Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung,

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden L. Bay Larsen samt domarna K. Jürimäe (referent), J. Malenovský, M. Safjan och A. Prechal,

generaladvokat: M. Wathelet,

justitiesekreterare: handläggaren K. Malacek,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 7 januari 2015,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG, genom D. Ehle, Rechtsanwalt,
- Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung, genom W. Wolski och J. Jakubiec, båda i egenskap av ombud,
- Europeiska kommissionen, genom P. Rossi och G. von Rintelen, båda i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: tyska.

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 14.3 i kommissionens förordning (EEG) nr 1998/78 av den 18 augusti 1978 om tillämpningsföreskrifter för kompensation av lagringskostnader för socker (EGT L 231, s. 5; svensk specialutgåva, område 13, volym 152, s. 23), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EEG) nr 1714/88 av den 13 juni 1988 (EGT L 152, s. 23; svensk specialutgåva, område 3, volym 26, s. 214) (nedan kallad förordning nr 1998/78) samt tolkningen och giltigheten av artikel 2.2 i kommissionens förordning (EEG) nr 2670/81 av den 14 september 1981 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för sockerproduktion utöver kvoten (EGT L 262, s. 14; svensk specialutgåva, område 3, volym 14, s. 11), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EEG) nr 3892/88 av den 14 december 1988 (EGT L 346, s. 29; svensk specialutgåva, område 3, volym 28, s. 12) (nedan kallad förordning nr 2670/81).
- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG (nedan kallat Pfeifer & Langen) och Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung (den federala jordbruks- och livsmedelsmyndigheten) (nedan kallad BLE) avseende återbetalning av ersättning för lagringskostnader som Pfeifer & Langen påstås ha uppburit på ett otillbörligt sätt till skada för Europeiska unionens finansiella intressen.

Tillämpliga bestämmelser

Förordning (EEG) nr 1785/81

- 3 Tredje, elfte och femtonde skälen i rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker (EGT L 177, s. 4; svensk specialutgåva, område 3, volym 13, s. 110), i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 1069/89 av den 18 april 1989 (EGT L 114, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 29, s. 10) (nedan kallad grundförordningen), hade följande lydelse:

”... För att de som odlar sockerbeter och sockerrör inom [unionen] skall kunna garanteras vissa miniminivåer när det gäller sysselsättning och levnadsstandard, bör åtgärder vidtas som syftar till att stabilisera marknaden för socker ...

...

De skäl som hittills har lett till att [unionen] tillämpar ett system med produktionskvotering för socker ... är fortfarande giltiga. Vissa förändringar bör emellertid göras i detta system mot bakgrund av den senaste tidens utveckling när det gäller produktionen för att ge [unionen] rätt att vidta de åtgärder som behövs för att på ett rättvist men effektivt sätt se till att producenterna själva får bära den fulla kostnaden för att avsätta det överskott som finns inom [unionen] till följd av bristande balans mellan produktion och konsumtion. ...

...

Eftersom fördelningen av produktionskvoter på företagen är ett medel att garantera producenterna gemenskapspriser och avsättning för deras produktion, bör man vid en omfördelning av kvoterna ta hänsyn till alla berörda parter intressen, särskilt sockerbets- och sockerrörsodlarnas.

...”

- 4 I artikel 8.1 och 8.2 i grundförordningen föreskrevs följande:

”1. Ett system med kompensation för lagringskostnader innefattande ersättning med ett standardbelopp som finansieras genom en särskild avgift, skall införas på de villkor som anges i denna artikel.

...

2. Kostnaderna för lagring av vissa varor som tillverkats av betor eller sockerrör som skördats inom [unionen] skall ersättas av medlemsstaterna med ett fast belopp. De varor som berörs av detta är

– vitsocker

...”

- 5 I artikel 24 i grundförordningen fastställdes för varje regleringsår – det vill säga tiden mellan den 1 juli ett år och den 30 juni påföljande år – baskvoter för ”A-socker” och ”B-socker”, vilka det ankom på varje medlemsstat att fördela mellan de sockerproducenter (nedan kallade tillverkarna) som fanns i landet. Tillverkarna tillerkändes således en A-kvot och en B-kvot för varje regleringsår. Allt socker som producerades utöver A- och B-kvoterna kallades ”C-socker”.

- 6 Artikel 26 i förordningen hade följande lydelse:

”1. ... C-socker som inte överförs med stöd av bestämmelserna i artikel 27 ... [får] inte avsättas på [den inre marknaden] utan måste exporteras i obearbetat skick före den 1 januari efter utgången av det aktuella regleringsåret.

[Artikel 8 ska inte tillämpas] för sådant socker ...

...

3. Närmare tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall utfärdas i enlighet med förfarandet i artikel 41.

...”

Förordning nr 1998/78

- 7 I förordning nr 1998/78 finns tillämpningsföreskrifter för systemet för kompensation för lagringskostnader för socker, vilket inrättats genom artikel 8 i grundförordningen.

- 8 I artikel 14.3 i förordning nr 1998/78 föreskrivs följande:

”I de fall en viss kvantitet C-socker avsett för export byts ut mot motsvarande kvantitet A- eller B-socker skall den förstnämnda kvantiteten när det är fråga om ersättningen betraktas som A-socker med verkan från och med den dag då tullformalitetserna fullgjorts.”

Förordning nr 2670/81

- 9 Förordning nr 2670/81 antogs med stöd av artikel 26.3 i grundförordningen. I förordning nr 2670/81 angavs under vilka villkor C-socker kan anses ha exporterats.

10 I femte skälet i förordning nr 2670/81 angavs följande:

”En tillverkare bör tillåtas exportera socker ... som han inte själv har producerat. Det är nödvändigt att fastställa att ett fast belopp i så fall skall betalas för att uppväga den eventuella fördel som ett sådant utbyte kan ge.

...”

11 I artikel 2.2 i förordningen föreskrevs följande:

Bevis [för export av C-socker] sker genom uppvisande av:

- a) En exportlicens utfärdad till producenten ... av den behöriga myndigheten i den medlemsstat som avses i punkt 1.
- b) De dokument ... som behövs för frisläppande av säkerheten.
- c) Ett intyg från tillverkaren som visar att C-sockret ... i fråga har tillverkats av honom.

...

Berörd tillverkare kan emellertid byta ut C-socker som skall exporteras mot annat vitsocker i obearbetat skick som omfattas av [nummer 1701 i Kombinerade nomenklaturen, som återfinns i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, s. 1; svensk specialutgåva, område 1, volym 19, s. 22)] eller byta ut C-isoglukos mot annan isoglukos, förutsatt att ersättningsprodukterna framställts av en annan tillverkare som är etablerad på samma medlemsstats territorium. I så fall skall den som utför utbytet betala ett belopp på 1,25 [euro] per 100 kg

...”

Målet vid den nationella domstolen och tolknings- och giltighetsfrågorna

- 12 Det framgår av beslutet om hänskjutande att sockertillverkaren Pfeifer & Langen beviljades ersättning för lagringskostnader för socker med tillämpning av artikel 8.2 i grundförordningen vad gäller inlagring av vitsocker inom ramen för den gemensamma organisationen av marknaden för socker under regleringsåren 1987/1988–1996/1997.
- 13 Under perioden 1997–2003 var Pfeifer & Langen föremål för en utredning avseende bedrägeri vad gäller den ersättning för lagringskostnader för vitsocker som bolaget mottagit under de ovannämnda regleringsåren. I samband härmed påstods det bland annat att bolaget, under regleringsåret 1990/1991, hade deklarerat en kvantitet socker som tillverkats utöver produktionskvoten, och därmed skulle kvalificeras som ”C-socker”, som ersättningsgillt socker.
- 14 Pfeifer & Langen angav i samband härmed att bolaget, under regleringsåret 1990/91, hade förvärvat en kvantitet kvotsocker som hade producerats i Frankrike och som härvid var att beteckna som antingen ”A-socker” eller ”B-socker”. Sockret skickades från Frankrike till Pfeiffer & Langens driftsställe i Tyskland, där det bokfördes som kvotsocker. Sockret lagrades emellertid inte i bolagets silos, utan nya transportdokument utställdes och sockret exporterades till hamnen i Antwerpen (Belgien) för att sedan exporteras som C-socker till länder utanför EU. Därefter deklarerade Pfeifer & Langen en motsvarande kvantitet egenproducerat överskottssocker i form av C-socker (nedan kallat det aktuella C-sockret) som kvotsocker och ansökte om ersättning för lagringskostnaderna för detta socker.

- 15 Genom beslut av den 30 januari 2003 upphävde BLE, i egenskap av behörig myndighet för ersättning av lagringskostnader, i vissa delar beslutet att bevilja Pfeifer & Langen ersättning för lagringskostnaderna för perioden juli 1990–juni 1991 och krävde återbetalning av de belopp som utbetalats. Pfeifer & Langen begärde omprövning av BLE:s beslut.
- 16 Genom beslut av den 4 oktober 2006 slog BLE, efter omprövning, fast att det inte fanns skäl att ändra det tidigare beslutet i den del det avsåg det aktuella C-sockret.
- 17 Den 7 november 2006 överklagade Pfeifer & Langen BLE:s beslut av den 4 oktober 2006 till Verwaltungsgericht Köln (förvaltningsdomstol i Köln). I överklagandet gjorde bolaget bland annat gällande att det rättsenligt hade bytt ut det aktuella C-sockret som var avsett för export mot en motsvarande kvantitet kvotsocker från Frankrike, vilket innebar att lagringskostnaderna för C-sockret var ersättningsgilla enligt artikel 14.3 i förordning nr 1998/78.
- 18 I dom av den 25 november 2009 ogillade Verwaltungsgericht Köln Pfeifer & Langens överklagande i den del det avsåg bolagets utbyte av socker. I detta hänseende fann Verwaltungsgericht Köln att utbytet stred mot artikel 2.2 andra stycket i förordning nr 2670/81, vilken kräver att ersättningssockret kommer från en annan tillverkare som är etablerad i samma medlemsstat.
- 19 Pfeifer & Langen överklagade domen till den hänskjutande domstolen. Den hänskjutande domstolen anser att utgången i det mål den har att avgöra beror på frågan huruvida utbyte av C-socker avsett för export kan ske mellan tillverkare som är etablerade i olika medlemsstater. Det måste härvid fastställas vilken bestämmelse – artikel 14.3 i förordning nr 1998/78 eller artikel 2.2 i förordning nr 2670/81 – som är tillämplig i det nationella målet. Även om båda dessa bestämmelser avser utbyte av C-socker, innehåller artikel 14.3 i förordning nr 1998/78 nämligen inga särskilda villkor, medan artikel 2.2 i förordning nr 2670/81 kräver att ersättningssockret har framställts av en tillverkare som är etablerad i samma medlemsstat.
- 20 Den hänskjutande domstolen har vidare anfört att det måste klargöras om dessa bestämmelser kräver att den ursprungliga kvantiteten C-socker och kvantiteten ersättningssocker rent faktiskt byts ut eller om det räcker att detta utbyte sker i bokföringen. Om artikel 2.2 i förordning nr 2670/81 skulle anses tillämplig i det nationella målet, vill den hänskjutande domstolen få klarhet i huruvida det faktum att utbyte endast kan ske mellan tillverkare som är etablerade i samma medlemsstat innebär en inskränkning av den fria rörligheten för varor inom unionen.
- 21 Mot denna bakgrund beslutade Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (förvaltningsdomstol i andra instans i Nordrhein-Westfalen) att vilandeföreklara målet och ställa följande frågor till domstolen:
 - ”1) Regleras utbyte av socker med avseende på ersättning för lagringskostnader på ett uttömmande sätt i artikel 14.3 i förordning (EEG) nr 1998/78, och krävs enligt denna bestämmelse inte att ersättningssockret har framställts av en annan tillverkare som är etablerad inom samma medlemsstat?
 - 2) Om den första frågan besvaras jakande: Krävs enligt artikel 14.3 i förordning (EEG) nr 1998/78 att det C-socker som är föremål för utbytet ’faktiskt ersätts’ hos sockertillverkaren för att rätt till ersättning för lagringskostnader ska föreligga?
 - 3) Om artikel 2.2 i förordning nr 2670/81 är tillämplig på utbytet, krävs då enligt denna bestämmelse att det C-socker som är föremål för utbytet ’faktiskt byts ut’ hos sockertillverkaren för att rätt till ersättning för lagringskostnader ska föreligga?

- 4) I andra hand: Är bestämmelsen i artikel 2.2 i förordning nr 2670/81 ogiltig i den mån den kräver att ersättningssockret har 'framställts av annan tillverkare inom samma medlemsstats territorium'?"

Prövning av tolknings- och giltighetsfrågorna

Inledande synpunkter

- 22 Domstolen erinrar inledningsvis om att grundförordningen inom ramen för den gemensamma organisationen av marknaden för socker föreskriver ett system med nationella kvoter för sockerproduktionen inom unionen. Enligt artikel 24 i grundförordningen ska medlemsstaterna, med iakttagande av de baskvoter de tilldelats, tillerkänna varje sockertillverkare i landet en A-kvot och en B-kvot. Det socker som tillverkas inom ramen för dessa kvoter kan släppas ut på marknaden i unionen och kan bli föremål för olika typer av produktionsstöd.
- 23 Den sockerproduktion som överskrider de kvoter som tillerkänts varje tillverkare, det vill säga C-socker, kan däremot inte avsättas på den inre marknaden. Enligt artikel 26 i grundförordningen måste detta socker i princip exporteras i obearbetat skick till ett land utanför unionen före den 1 januari efter utgången av det aktuella regleringsåret.
- 24 Såsom framgår av artiklarna 1 och 2 i förordning nr 2670/81, ska varje tillverkare i princip exportera det C-socker som vederbörande själv har framställt. Unionslagstiftaren har emellertid, såsom framgår av femte skälet i denna förordning, ansett det lämpligt att ge tillverkarna möjlighet att i vissa fall exportera socker som de inte själva har producerat.
- 25 I detta hänseende föreskrivs, i artikel 2.2 andra stycket i förordningen, en ordning varigenom en tillverkare vid exporten kan byta ut den kvantitet C-socker som vederbörande är skyldig att exportera mot en motsvarande kvantitet kvotsocker framställd av en annan tillverkare som är etablerad inom samma medlemsstat. Det följer således av denna bestämmelse att det socker som bytts ut och som ursprungligen ingick i kategorin C-socker genom en ändring av bokföringsmässig karaktär får status som kvotsocker och fritt kan släppas ut på den inre marknaden av den aktuella tillverkaren, medan ersättningssockret, vilket ursprungligen producerats inom kvoten, exporteras som C-socker.
- 26 Vidare har det i artikel 8.1 och 8.2 i grundförordningen införts ett system med kompensation för lagringskostnader för socker, enligt vilket medlemsstaterna är skyldiga att till tillverkarna betala ersättning för dessa kostnader med ett standardbelopp. Enligt artikel 26.1 andra stycket i förordningen är det endast kostnaderna för lagring av socker som framställts inom A- och B-kvoterna som är ersättningsgilla, och inte lagringskostnaderna för C-socker.
- 27 Det är mot bakgrund av dessa överväganden som den hänskjutande domstolens frågor ska besvaras.

Den första och den fjärde frågan

- 28 Den hänskjutande domstolen har ställt den första och den fjärde frågan, vilka ska behandlas gemensamt, för att få klarhet i huruvida artikel 14.3 i förordning nr 1998/78 och artikel 2.2 andra stycket i förordning nr 2670/81, i förening, ska tolkas så, att villkoren i den sistnämnda bestämmelsen måste beaktas vid fastställande av ersättningen för lagringskostnaderna i en sådan situation som den som är aktuell i det nationella målet, det vill säga när en tillverkare önskar byta ut en kvantitet C-socker som är avsedd för export mot en motsvarande kvantitet kvotsocker som framställts av en annan tillverkare, och huruvida artikel 2.2 andra stycket i förordning nr 2670/81 är giltig i förhållande till unionsrätten i den mån den kräver att ersättningssockret har framställts av en annan tillverkare som är etablerad inom samma medlemsstat.

- 29 För det första erinrar domstolen om att artikel 14.3 i förordning nr 1998/78 föreskriver att när en viss kvantitet C-socker avsedd för export byts ut mot motsvarande kvantitet A- eller B-socker, ska den förstnämnda kvantiteten, när det är fråga om ersättningen, betraktas som A-socker med verkan från och med den dag då tullformalitetserna fullgjorts.
- 30 När det gäller bestämmelsens ordalydelse kan det konstateras att den endast fastställer vid vilken tidpunkt en motsvarande kvantitet C-socker, som rättsenligt bytts ut mot kvotsocker, ska anses utgöra ersättningsgillt socker vid beräkningen av ersättningen för lagringskostnader.
- 31 När det gäller en sådan situation som den som är aktuell i det nationella målet, det vill säga när en tillverkare önskar byta ut en kvantitet C-socker avsedd för export mot en motsvarande kvantitet kvotsocker som framställts av en annan tillverkare, måste även villkoren i artikel 2.2 andra stycket i förordning nr 2670/81 beaktas.
- 32 I detta hänseende framgår det av bestämmelsens ordalydelse att tre villkor måste vara uppfyllda för att ett sådant utbyte ska vara rättsenligt. För det första ska ersättningssockret klassificeras enligt nummer 1701 i Kombinerade nomenklaturen, vilken återfinns i bilaga I till förordning nr 2658/87. För det andra ska ersättningssockret ha framställts av en annan tillverkare som är etablerad i samma medlemsstat. För det tredje ska den tillverkare som genomför utbytet betala 1,25 euro per 100 kilo utbytt socker.
- 33 Den hänskjutande domstolen anser dock att det inte framgår klart av ordalydelsen av den ursprungliga tyska språkversionen av artikel 2.2 andra stycket i förordning nr 2670/81 att denna bestämmelse kräver att ersättningssockret har framställts av en annan tillverkare som är etablerad inom samma medlemsstat. Enligt den hänskjutande domstolen tyder nämligen det faktum att singularformen av verbet "framställa" har använts i denna version, vid en ren bokstavstolkning på att villkoret att ersättningsprodukten ska ha framställts av en tillverkare som är etablerad inom samma medlemsstat endast gäller för utbyte av C-isoglukos.
- 34 I detta hänseende räcker det att erinra om att behovet av en enhetlig tillämpning och en enhetlig tolkning av en unionsrättsakt utesluter att denna – i tveksamma fall – betraktas isolerat, i endast en språkversion. I stället ska rättsakten tolkas och tillämpas mot bakgrund av de övriga officiella språkversionerna (se, bland annat, dom Stauder, 29/69, EU:C:1969:57, punkt 3, dom Moksel Import und Export, 55/87, EU:C:1988:377, punkt 15, dom EMU Tabac m.fl., C-296/95, EU:C:1998:152, punkt 36, och dom Profisa, C-63/06, EU:C:2007:233, punkt 13).
- 35 Trots den eventuella oklarheten när det gäller lydelsen av den ursprungliga tyska språkversionen av artikel 2.2 andra stycket i förordning nr 2670/81, framgår det klart av övriga officiella språkversioner av denna bestämmelse – och särskilt av den franska, den grekiska, den italienska och den nederländska språkversionen – att unionslagstiftaren har ställt som villkor för utbyte av C-socker avsett för export att ersättningssockret har framställts av en annan tillverkare som är etablerad inom samma medlemsstat. Dessutom framgår detta villkor klart av den tyska språkversionen av förordningen som i tidsmässigt hänseende (*ratione temporis*) är tillämplig i det nationella målet och särskilt av orden "die von einem anderen auf dem Hoheitsgebiet desselben Mitgliedstaats ansässigen Hersteller erzeugt worden sind".
- 36 Slutligen önskar den hänskjutande domstolen, i den mån artikel 2.2 andra stycket i förordning nr 2670/81 kräver att ersättningssockret har framställts av en annan tillverkare som är etablerad i samma medlemsstat, få klarhet i huruvida denna bestämmelse är giltig i förhållande till unionsrätten, och särskilt i förhållande till de primärrättsliga bestämmelserna om fri rörlighet för varor, det vill säga artiklarna 34 FEUF och 35 FEUF.

- 37 Det framgår visserligen av domstolens fasta praxis att det i artiklarna 34 FEUF och 35 FEUF föreskrivna förbudet mot kvantitativa restriktioner och åtgärder med motsvarande verkan inte bara gäller för nationella åtgärder, utan även för åtgärder som unionsinstitutionerna vidtar (se, för ett liknande resonemang, dom Denkavit Nederland, 15/83, EU:C:1984:183, punkt 15, dom Meyhui, C-51/93, EU:C:1994:312, punkt 11, dom Kieffer och Thill, C-114/96, EU:C:1997:316, punkt 27, och dom Alliance for Natural Health m.fl., C-154/04 och C-155/04, EU:C:2005:449, punkt 47).
- 38 Villkoret i artikel 2.2 andra stycket i förordning nr 2670/81 att ersättningssockret har framställts av en tillverkare som är etablerad i samma medlemsstat är emellertid, om det antas utgöra en restriktion i den mening som avses i artiklarna 34 FEUF och 35 FEUF, under alla förhållanden motiverat, eftersom det är en nödvändig följd av det kvoteringsystem som införts genom grundförordningen.
- 39 Såsom framgår av tredje, tionde och fjortonde skälen i grundförordningen, utgör kvoteringsystemet en av de åtgärder inom den gemensamma organisationen av marknaden för socker som har till slutligt syfte att stabilisera unionsmarknaden och därmed, bland annat, att bibehålla nödvändiga garantier vad gäller sysselsättning och levnadsstandard för tillverkarna inom unionen. De nationella kvoterna garanterar härigenom tillverkarna gemenskapspriser och avsättning för deras produktion (se, för ett liknande resonemang, dom Koninklijke Coöperatie Cosun/kommissionen, C-68/05 P, EU:C:2006:674, punkterna 59 och 62, och beslut Isera & Scaldis Sugar m.fl., C-154/12, EU:C:2013:101, punkt 46).
- 40 Unionslagstiftaren har i detta hänseende, såsom angetts i punkt 22 ovan, föreskrivit att unionsproduktionen av socker ska fördelas av medlemsstaterna. Det ankommer således på varje medlemsstat att reglera sockerproduktionen i medlemsstaten genom att fördela de baskvoter den tilldelats mellan de tillverkare som är etablerade inom dess territorium i form av A- och B-kvoter.
- 41 Ett sådant utbyte av C-socker avsett för export mellan tillverkare som är etablerade i olika medlemsstater skulle emellertid, eftersom de tillhör separata nationella kvoter, rubba strukturen i det produktionskvoteringsystem som införts genom grundförordningen. Ett sådant utbyte av C-socker avsett för export som beskrivits i punkt 25 ovan skulle i praktiken innebära att kvoter överfördes från den tillverkare som framställt ersättningssockret till den tillverkare som verkställer utbytet. Detta skulle bland annat få till följd att dessa båda tillverkares kvoter inte längre sammanfaller med de kvoter som deras medlemsstater ursprungligen tillerkände dem utifrån respektive medlemsstats baskvoter.
- 42 Ett sådant villkor som det som anges i artikel 2.2 andra stycket i förordning nr 2670/81 strider således inte mot de förbud som föreskrivs i artiklarna 34 FEUF och 35 FEUF.
- 43 Mot denna bakgrund ska den första och den fjärde frågan besvaras enligt följande. Artikel 14.3 i förordning nr 1998/78 och artikel 2.2 andra stycket i förordning nr 2670/81, i förening, ska tolkas så, att villkoren i den sistnämnda bestämmelsen måste beaktas vid fastställande av ersättningen för lagringskostnaderna i en sådan situation som den som är aktuell i det nationella målet, det vill säga när en tillverkare önskar byta ut en kvantitet C-socker avsedd för export mot en motsvarande kvantitet kvotsocker som framställts av en annan tillverkare. Dessa villkor inbegriper bland annat kravet att ersättningssockret har framställts av en annan tillverkare som är etablerad inom samma medlemsstat. Vid prövningen av frågorna har det inte framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av artikel 2.2 andra stycket i förordning nr 2670/81.

Den andra och den tredje frågan

- 44 Den hänskjutande domstolen har ställt den andra och den tredje frågan, vilka ska behandlas gemensamt, för att få klarhet i huruvida artikel 14.3 i förordning nr 1998/78 och artikel 2.2 andra stycket i förordning nr 2670/81 ska tolkas så, att det är ett krav för att ett utbyte av C-socker för export ska vara rättsenligt att tillverkaren faktiskt byter ut den ursprungliga kvantiteten C-socker mot den aktuella kvantiteten ersättningssocker.

- 45 Inledningsvis erinrar domstolen om att artikel 14.3 i förordning nr 1998/78, såsom har angetts i punkt 30 ovan, endast fastställer vid vilken tidpunkt en kvantitet C-socker, som rättsenligt bytts ut mot kvotsocker, ska anses utgöra ersättningsgillt socker vid beräkningen av ersättningen för lagringskostnader. Villkoren för att ett utbyte av C-socker avsett för export mot kvotsocker som framställts av en annan tillverkare ska vara rättsenligt framgår nämligen av artikel 2.2 andra stycket i förordning nr 2670/81.
- 46 När det gäller sistnämnda bestämmelse kan det konstateras att kravet att den ursprungliga kvantiteten C-socker faktiskt byts ut mot den aktuella kvantiteten ersättningssocker inte, enligt bestämmelsens ordalydelse, finns med bland de villkor som den föreskriver och som domstolen erinrat om i punkt 32 ovan. Bestämmelsen ställer således inte krav på ett sådant faktiskt utbyte.
- 47 Denna slutsats stöds av att vitsocker, såsom Pfeifer & Langen och BLE angett i sina skriftliga yttranden, är en homogen produkt, vilket innebär att det inte finns några synbara fysiska skillnader mellan det ursprungliga C-sockret och ersättningssockret.
- 48 Dessutom framgår det av femte skälet i förordning nr 2670/81 att systemet med utbyte av C-socker avsett för export syftar till att en tillverkare ska ha möjlighet att uppfylla sin skyldighet att exportera C-socker när vederbörande exporterar socker som är framställt av någon annan. Ett krav på att det sker ett faktiskt utbyte av den ena kvantiteten socker mot den andra skulle strida mot detta syfte.
- 49 Mot denna bakgrund ska den andra och den tredje frågan besvaras enligt följande. Artikel 14.3 i förordning nr 1998/78 och artikel 2.2 andra stycket i förordning nr 2670/81 ska tolkas så, att det inte är ett krav för att ett utbyte av socker avsett för export ska vara rättsenligt att tillverkaren faktiskt byter ut den ursprungliga kvantiteten C-socker mot den aktuella kvantiteten ersättningssocker.

Rättegångskostnader

- 50 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttranden till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (fjärde avdelningen) följande:

- 1) **Artikel 14.3 i kommissionens förordning (EEG) nr 1998/78 av den 18 augusti 1978 om tillämpningsföreskrifter för kompensation av lagringskostnader för socker, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EEG) nr 1714/88 av den 13 juni 1988, och artikel 2.2 andra stycket i kommissionens förordning (EEG) nr 2670/81 av den 14 september 1981 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för sockerproduktion utöver kvoten, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EEG) nr 3892/88 av den 14 december 1988, i förening, ska tolkas så att villkoren i den sistnämnda bestämmelsen måste beaktas vid fastställande av ersättningen för lagringskostnaderna i en sådan situation som den som är aktuell i det nationella målet, det vill säga när en tillverkare önskar byta ut en kvantitet C-socker avsedd för export mot en motsvarande kvantitet kvotsocker som framställts av en annan tillverkare. Dessa villkor inbegriper bland annat kravet att ersättningssockret har framställts av en annan tillverkare som är etablerad inom samma medlemsstat. Vid prövningen av frågorna har det inte framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av artikel 2.2 andra stycket i förordning nr 2670/81.**

- 2) **Artikel 14.3 i förordning nr 1998/78 och artikel 2.2 andra stycket i förordning nr 2670/81 ska tolkas så, att det inte är ett krav för att ett utbyte av socker avsett för export ska vara rättsenligt att tillverkaren faktiskt byter ut den ursprungliga kvantiteten C-socker mot den aktuella kvantiteten ersättningssocker.**

Underskrifter